

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. II. Vtrum Christus sit caput hominum quantu[m] ad corpora, vel solùm
quantum ad animas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

mines deriuatur, saltem post peccatum originale, atque ita iuxta hanc analogiam strictè est caput Ecclesie ex hominibus congregata post peccatum originale.

Aduerte Christum esse caput omnium viatorum etiam peccatorum, imò & infidelium: quia peccatores fideles ab eo recipiunt saltem sensum spiritalem, scilicet fidem, imò & multa auxilia actualia, quibus excitentur ad peccatorum detestationem. Infideles licet non sint actu membra, sunt tamen potentia, qui quamdiu sunt in hac vita, possunt eius influxum recipere, & interdum recipiunt: vnde etiam respectu illorum Christus est caput.

Communiter petitur an sicut Christus dicitur caput Ecclesie, ita dici possit membrum?

Aliqui censent dici posse; alij distinguunt; si enim Ecclesia sumatur pro collectione aliquorum etiam comprehendendo ipsum caput, dicunt posse vocari membrum; si verò Ecclesia seorsim sumatur à Christo non posse dici membrum.

Sed quamuis res hæc sit parui momenti, commodius tamen negatur; quia communi conceptu membrum importat imperfectionem & dependentiam ab alijs membris, quod non debet Christo tribui. Adde Ecclesiam nunquam sumi ab Apostolo ut comprehendit Christum, sed ut corpus quoddam ab eo distinctum, ut patet ex locis citatis; & totum corpus Ecclesie dicitur acquisitum sanguine Christi.

Nec obstat quod caput naturale sit pars corporis physici: quia metaphora capitis sumpta est ab eo quod est perfectioris in capite naturali, non autem ab eo quod est imperfectioris, quemadmodum quando Christus dicitur leo, metaphora ducitur à fortitudine & generositate, quæ in vero leone reperitur, non verò ab imperfectiore quæ inest leoni, quia est animal.

Dices Apostolus 1. ad Cor. 12. dicit, *vos estis corpus Christi & membra de membro*; ergo Christus est membrum Ecclesie.

Resp. negando conseq. quia omnis varijs explicationibus vera sententia illius loci est, vos estis tantum membra vnius corporis, ut optime explicat Cornelius in eum locum. Cum enim ostendit Apostolus summam esse coniunctionem inter membra corporis humani, & vnumquodque suo gradu & ministerio esse contentum, hortans Corinthios ad vniorem, societatem & concordiam, & ut vnus alteri non inuideat, docet illos esse corpus Christi, & vnumquemque particularem esse membrum partiale illius corporis mystici; vnde sequitur quod vnus alteri non debeat inuidere, nec debeat suum auxilium ei denegare, quemadmodum membra in humano corpore sibi mutuo subsidium non negant.

Aduerte quod licet Spiritus Sanctus influat etiam in homines virtutē supernaturalem, aptius tamen comparetur cordi, ut S. Th. responsione ad 3. quia quemadmodum influentia cordis est magis occultata, ita & influentia Spiritus Sancti: influentia verò Christi secundum naturam visibilem est manifestior, & ita aptius comparatur capiti; Christus autem dicitur caput Ecclesie etiam secundum humanam naturam, seu secundum quod homo, idque intendit S. Th. hic, ut patet ex initio argumenti primi & ex responsione ad 3. quod etiam intendit Apostolus ad Ephes. locis citatis.

ARTICVLVS II.

Verum Christus sit caput hominum quantum ad corpora, vel solum quantum ad animas?

RESPONDET esse quantum ad vtrumque. Notandum duplicem sensum huius articuli assignari ab expositoribus, & vtrumque conformem S. Thom. ut patet ex corpore, & verum.

1. Ut Christus non solum secundum animam, sed etiam secundum corpus sit caput hominum, quia scilicet opus nostre redemptionis per suam carnem perficit, atque adeo virtutem & influxum in nos per corpus suum deriuauit, imò eius corpus in Eucharistia in nos influit.

2. Ut non solum sit caput hominum quoad eorum animas, sed etiam quoad corpora; quia nostra corpora per gratiam & virtutem Christi sunt instrumenta honorum operum, & exhibentur tanquam membra iustitie in sanctificationem. Adde quod beati in resurrectione sint recepturi corpus gloriosum ex Christi meritis.

ARTICVLVS III.

Verum Christus sit caput omnium hominum?

RESPONDET esse omnium, præterquam damnatorum, & quidem de damnatis patet, quia nullam in hos virtutem spirituales influit, cum iuxta diuinam dispositionem eius sint incapaces.

Alij diuersimodè ad eius influxum comparantur. Beatis influit perfectissime & inseparabiliter vitam spirituales; viatoribus iustis, qui per charitatem illi inhaerent, influit quidem vitam, non tamen inseparabiliter, quia ex status sui conditione possunt ab illa excidere & charitatem amittere. Quibusdam influit solum sensum, nimirum ijs qui solum habent fidem, quidam alij nihil actu recipiunt, tamen ex sua conditione sunt capaces virtutem spirituales ab eo recipere, suntque eius membra in potentia.

Aduerte per id quod dictum est de duobus personis, non intelligi quod hi nunquam recipient motus ad contritionem concipiendam, & ad actus virtutum, sed solum negari quod fideles peccatores recipient vitam animæ, & quod infideles recipiant fidem; & ita ne quidem sensum spirituales per modum habitus influit in infideles.

Dubitari potest quomodo Christus ut homo influat in sua membra ad quod breuiter

Resp. 1. per modum merentis, de quo conuenit inter omnes.

2. Aliqui existimant physice influere, eo scilicet per suam humanitatem tanquam per instrumentum physicum gratiam producente, quibus videtur fauere S. Thom. art. 1. responsione ad 1. alij id negant, de quo commodius infra.

5.

Duplex huius articuli sensus à DD. adfertur.

6.

Non est Christus caput damnatorum, & quare.

Infideles sunt membra eius in potentia.

7.

Influit Christus per modum merentis.

Quidam putant influere etiam physice.